

Forfatter: Winther, Christian

Titel: Bøgen skyder alt sit Blad

Citation: Winther, Christian: "Bøgen skyder alt sit Blad", i Winther, Christian: *Poetiske Skrifter*, udg. af Oluf Friis , 1927-29, s. 251. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-winterchr01val-shoot-workid89204/facsimile.pdf> (tilgået 27. juli 2024)

Anvendt udgave: Poetiske Skrifter

Ophavsret: Udgiver har den fulde ophavsret.

Dog kan værket gengives i det omfang som det følger af ophavsretsretlige undtagelser om citat, kopiering til privat brug mv. Desuden kan der ske kopiering til undervisningsbrug mv. i det omfang som det følger af aftaler indgået med Copydan og tilsvarende institutioner.

Nogle af værkerne i Arkiv for Dansk Litteratur er dog helt fri af ophavsret (public domain), og så kan du bruge værket frit.

Du kan finde hvilke værker fra Arkiv for Dansk Litteratur som er frie i [denne liste](#). Har du spørgsmål til benyttelsen af et værk, kan du kontakte udgiver: [Det Danske Sprog- og Litteraturselskab](#)

I sin Elskovs rige, fulde
Verden kjender ei til Kulde —
Ak, men *Reisen* — er kun drømt!

Bøgen skyder alt sit Blad,
Lysegrønt og sundt og saftigt;
Lærken synger, foraarsglad, —
Efter Natteduggens Bad
Duftige Græs og Blomster kraftigt.

Føler Du den milde Vaar?
Elskte! hører Du de Sange,
Der, liig Stjernesked, fremgaaer
Høit fra Himlens Hvælving, naar
Du betræder Havens Gange?

Skimter Du Violens Blaae?
Aander Du dens friske Sødme?
Sees Du tankefuld at gaae,
Hvor de grønne Linde staae
Glimrende i Aftnens Rødme?

Eller sidder Du nu gjemt
I Din stille, sikke Stue?
Mens Dit Hjerte, tungt, beklemt,
For Naturens Fryd ei stemt,
Maa ved hvert et Fodtrin grue?

Neil — jeg veed, Du dvæler ei
Svag i Sorgens Fængselskranke,

Og Din Sjæl ei sygner — nei!
Kjæk paa alt det Skjønnes Vei
Sender Du Din stærke Tanke.

Derfor er det, Skjønhed har
Samlet huldt sig om Din Vandring;
Derfor den, beslægtet, bar
Dig sin Fakkellige klar
Under al Dit Livs Forandring!

Ved Veien paa en Steen jeg sad, og Brystet
Sig hæved tungt; mens trende Nattergale
Forgjeves søgte smukt at faae mig trøstet.

1.

»Her rundt om mig skal Grenene sig lukke,
Lad saa min Sang for Skoven kun forraade
Min Elskovs søde, eensomstille Sukke.«

2.

»Er Kjærlighed ei Livet for Alverden?
Og trænger Du, mit Hjerte! til Beviser?
Ak nei, Du siger ligefrem: det er den!«

3.

»O, Digter! lær af os bag Bøgens Kroner
At synge frit og klart, hvad i et Hjerte
Alene kan udtale sig i Toner.«

4.

»Luk op for Hjertet, lad det Aande drage
I denne Strøm af klare Melodier,
Og lær med Mod Din syge Tvivl forjage.«